

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر بهبود وضعیت صنایع دستی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های کاربردی در هنر (آموزش تا کارآفرینی) (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حبیب اله کاظم نژادی - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

نگار آویشی - دانشجوی کارشناسی ارشد روزانه پژوهش هنر دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

صنایع دستی ایران حاصل تلاش ها و خلاقیت های نیاکان ما است که باید در حفظ و شناساندن آن به دنیا تلاش کنیم. ایران کشوری غنی در زمینه صنایع دستی و مواد اولیه آن می باشد. این صنایع دستی شاید در ابتدا برای رفع نیاز و آسان تر نمودن زندگی توسط مردم تولید شده باشند، اما امروزه نه تنها جنبه کاربردی دارد، بلکه می توان جهت تزئین و زیباسازی فضا از آنها استفاده نمود. ایران در زمینه هنرهای شیشه گری، سفال گری، نمدمالی، بافت گلیم، جاجیم، قالی-بافی، پارچه های ابریشمی، پشمی، نخی، چوب کاری، قلاب دوزی و ... فعالیت های چشمگیری دارد که در گوشه و کنار این کشور پهناور از کودکان و نوجوانان گرفته تا پیرزنان و پیرمردان مشغول تولید این صنایع هستند. متأسفانه در سال-های اخیر با واردات بی رویه صنایع دستی بی کیفیت از کشورهای مختلف نظیر چین، هنرهای مردم ما در بازار رنگارنگ محصولات چینی نادیده گرفته شده و تلاش این عزیزان بی پاسخ مانده است. هدف این پژوهش بررسی صنایع دستی و چالش های آن و ارائه راهکارهایی در جهت بهبود وضعیت صنایع دستی و هنرمندان این حوزه و جایگاه کشور در این زمینه می باشد. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی می باشد و اطلاعات آن به صورت کتابخانه ای و میدانی جمع آوری شده است. در این راستا پژوهش حاضر با این سوال اساسی رو به روست که در راستای بهبود وضعیت صنایع دستی ایران، چه راهکارهایی می توانند کارساز باشند؟ با توجه به نتایج حاصل در این پژوهش مشخص می شود که راهکارهایی همچون راه اندازی تجارت الکترونیک، برپایی اتحادیه ها و تعاونی ها در این زمینه، بهبود کیفیت بسته بندی محصولات صنایع دستی، شرکت در نمایشگاه های خارجی صنایع دستی، ایجاد فرهنگسازی در زمینه تشویق خرید صنایع دستی بومی و غیره می تواند جهت بهبود وضعیت صنایع دستی ایران راهگشا باشد.

کلمات کلیدی:

صنایع دستی، هنر، خلاقیت، مواد اولیه، هنرمندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268740>

